

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. vasario 13 d. Nr. 21RE-
(AG-29/05-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus, Vytauto Kurpuveso (pranešėjas), Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė) ir Ingos Morkvėnienės,

rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos skundą atsakovui Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybai dėl sprendimo teisėtumo bei įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja prašo įpareigoti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybą (toliau – Tarnyba) persvarstyti arba pakeisti 2025 m. gruodžio 31 d. sprendimą Nr. (8.28Mr)ATP-C-2025-11304 (toliau – Sprendimas) pareiškėjos naudai.

Paaaiškino, kad Sprendimu Tarnyba nesuteikė antrinės valstybės garantuojamos teisinės pagalbos (toliau – ir teisinė pagalba). Tarnybos motyvai dėl teisinės pagalbos nesuteikimo dėl bylos neperspektyvumo yra abejotini, nes antstolis A. B., pareiškėjos vertinimu, elgėsi nesąžiningai proceso metu ir yra tai patvirtinantys dokumentai (Patvarkymas dėl vykdomosios bylos užbaigimo ir elektroninio vykdomojo dokumento grąžinimo, banko išrašas (2025-10-03), kurie rodo antstolio per didelę nuskaitytą sumą bei pranešimas apie antstolio nuskaičiuojamą sumą buvo sužinotas iš banko, o Tarnybos sprendime nurodyti pranešimo būdai nebuvo įgyvendinti.

Tarnyba prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaaiškino, kad 2025 m. gruodžio 18 d. pareiškėja kreipėsi į Tarnybą su prašymu suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą civilinėje byloje dėl Lietuvos antstolių rūmų (toliau – ir Rūmai) 2025 m. gruodžio 10 d. atsakymo Nr. S-3949-3045 apskundimo. Tarnyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo (toliau – Įstatymas) 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktais, 18 straipsnio 2, 4 dalimis, Sprendimu atsisakė teikti teisinę pagalbą. Tarnyba laikosi nuomonės, kad teisėtai ir pagrįstai atsisakė suteikti teisinę pagalbą.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra ne kartą akcentavęs, jog teisė gauti teisinę pagalbą nėra absoliuti, prigimtinė ir neribojama. Ją suteikia pati valstybė, savo iniciatyva ir savo nuožiūra, ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti. Teisinės pagalbos instituto paskirtis – suteikti kokybišką, efektyvią ir ekonomiškai pagrįstą teisinę pagalbą, ginant teisėtus interesus tų asmenų, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Net ir esant formalioms sąlygoms, kai asmeniui teisinė pagalba turėtų būti teikiama, Įstatymas numato tam tikrus apribojimus (žr. LVAT 2014 m. lapkričio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-822-2192/2014, 2014 m. kovo 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-575-791/2014 ir kt.). Įstatyme nustatytų sąlygų ir apribojimų pagalba įstatymų leidėjas siekia užtikrinti vieno asmens poreikio ginti savo galbūt pažeistas teises ir valstybės, t. y. visos jos visuomenės, interesų bei galimybių, šią gynybą

realizuojant, pusiausvyrą (žr. 2014 m. gruodžio 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-575-3010/2014).

Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktuose numatyta, kad teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjo reikalavimai yra nepagrįsti ir atstovavimas byloje yra neperspektyvus. LVAT yra išaiškinęs, kad teisinė pagalba negali būti teikiama, kai įvertinus konkrečiam atvejui reikšmingus faktinius duomenis yra pakankamai akivaizdu, jog asmens reikalavimas neturi teisinės perspektyvos. LVAT yra konstatavęs ir tai, kad įstatymų leidėjas, siekdamas užkirsti kelią piktnaudžiavimui teise į valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, taip pat numatydamas tai, kad valstybė turi pareigą užtikrinti ne visų piliečių teisę ginti savo teises teisme, o tik tokių, kuriems tokia pagalba būtiniausia, pirminį reikalavimo pagrįstumo vertinimą suteikia Tarnybai, kurios sprendimo pagrįstumas ir teisėtumas, esant skundai, tikrintinas teismo. Atstovavimo byloje perspektyvumas Įstatymo taikymo prasme yra vertinamojo pobūdžio. Šį vertinimą Tarnyba kiekvienu konkrečiu atveju turi atlikti tam konkrečiam atvejui reikšmingų faktinių duomenų kontekste.

Tarnyba, priimdama Sprendimą, susipažinusi su pareiškėjos prašymu bei kartu pateiktais papildomais dokumentais, nustatė, jog pareiškėja baudžiamojoje byloje pripažinta kalta padarius nusikalstamą veiką, numatytą Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 140 straipsnio 1 dalyje. Minėtoje byloje iš pareiškėjos nukentėjusio trečiojo asmens naudai priteista 1853,15 Eur žalos atlyginimo ir 5 procentai metinių palūkanų nuo priteistos žalos sumos, skaičiuojamų nuo nuosprendžio įsiteisėjimo iki priteistos žalos visiško atlyginimo. Kadangi pareiškėja nevykdė teismo nuosprendžio, t. y. neatlygino priteistos žalos, buvo užvesta vykdomoji byla, kurios pagrindu buvo vykdomas žalos išieškojimas iš pareiškėjos. 2025 m. spalio 1 d. antstolis iš pareiškėjos sutuoktinio sąskaitos nuskaitė 1621,19 Eur. Taip pat pareiškėja Rūmams nurodė, kad nei ji, nei jos sutuoktinis iš antstolio negavo įspėjimų, laiškų ar pranešimų apie pradėtą išieškojimą. Rūmai 2025 m. gruodžio 10 d. sprendimu Nr. S-3949-3045 atmetė pareiškėjos skundą, kadangi ji nevykdė savo kaip skolininkės pareigų, nebendradarbiavo su antstoliu vykdymo procese ir nesiėmė visų reikiamų veiksmų įsiskolinimui padengti. Pareiškėja siekė ginčyti Rūmų atsakymo pagrįstumą.

Kadangi šios nagrinėjamos bylos dalykas iš esmės yra Sprendimo teisėtumas, Tarnyba į pareiškėjos argumentus atsako Sprendimo ribose. Tarnybai nustačius, jog antstolis veikė teisės aktų nustatyta tvarka, t. y. tinkamai informavo pareiškėją apie vykdymo procesą bei pagal galiojančią teisinį reglamentavimą turėjo teisę nuskaičiuoti lėšas iš pareiškėjos sutuoktinio banko sąskaitos, o pareiškėjai Tarnybai nepateikus jokių argumentų ir įrodymų patvirtinančių, kad Rūmų atsakymas yra neteisėtas ir nepagrįstas, atsisakyta suteikti teisinę pagalbą dėl Rūmų atsakymo apskundimo, kadangi toks reikalavimas buvo įvertintas kaip nepagrįstas ir atstovavimas tokioje byloje būtų neperspektyvus.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo 46 straipsniu, Rūmai neturi teisės kontroliuoti antstolių procesinių veiksmų, nedalyvauja išieškojimo procese ir pan. Be kita ko, Rūmai pateikdami atsakymą nenustatė neteisėtų antstolio veiksmų. Todėl Tarnyba palaiko Sprendime išsakytą poziciją ir plačiau nepasisako apie antstolio veiksmų galimą neteisėtumą ar nesąžiningumą proceso metu, kurių vertinimui reikšmės, Tarnybos nuomone, neturi ir pareiškėjos pateikti įrodymai, kurie jau buvo atitinkamai įvertinti priimant Tarnybos Sprendimą.

Pareiškėja taip pat skunde nurodo, kad pranešimas apie antstolio nuskaičiuojamą sumą buvo sužinotas iš banko, o Tarnybos sprendime nurodyti pranešimo būdai nebuvo įgyvendinti. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 605 straipsnis reglamentuoja antstolio procesinių dokumentų įteikimo būdus. Įtvirtinti trys galimi antstolio procesinių dokumentų įteikimo būdai proceso dalyviams: procesiniai dokumentai įteikiami pasirašytinai, siunčiami registruotąja pašto siunta arba elektroninių ryšių priemonėmis.

Tarnyba, vadovaudamasi Rūmų 2025 m. gruodžio 10 d. atsakymu, nustatė, kad procesiniai dokumentai pareiškėjai buvo išsiųsti vykdomajame dokumente nurodytu adresu, tačiau šie dokumentai buvo gražinti kaip neįteikti. Esant šioms aplinkybėms, pareiškėjai raginimas įvykdyti sprendimą 2025 m. liepos 1 d. buvo įteiktas viešo paskelbimo būdu. Procesiniai dokumentai laikomi įteikti pranešimo paskelbimo specialiame interneto tinklalapyje dieną (CPK 130 straipsnio 3 dalis). Vadinasi, antstolis tinkamai siuntė procesinius dokumentus ir tinkamai informavo pareiškėją apie vykdymo procesą. Tai, kad pareiškėja tik iš banko sužinojo apie antstolio nuskaičiuojamas sumas,

nekeičia fakto, kad pats procesinių dokumentų įteikimas jai buvo įgyvendintas tinkamai, t. y. išnaudojus visus įmanomus informavimo būdus ir priemones (b. l. 38–40).

Skundas atmestinas

Pareiškėja Tarnybai pateikė 2025 m. gruodžio 18 d. prašymą suteikti teisinę pagalbą dėl skundo surašymo dėl Rūmų atsakymo (b. l. 41).

Ginčas byloje kyla dėl Tarnybos Sprendimo, kuriuo atsisakyta pareiškėjai suteikti teisinę pagalbą (b. l. 28–29).

Byloje nustatyta, jog pareiškėja kartu su prašymu Tarnybai, be kitų dokumentų, pateikė pareiškėjos 2025 m. lapkričio 20 d. skundą Rūmams. Šiame skunde nurodyta, kad Vilniaus apygardos teismas (toliau – VAT) 2025 m. balandžio 29 d. nutarė, kad pareiškėja turi sumokėti trečiajam asmeniui (nukentėjusiajai) 1000 Eur už advokato paslaugas, 300 Eur neturtinės žalos, 39,82 Eur už vaistus ir 23,02 Eur ligonių kasai ir 5% metinių palūkanų. Tačiau teisme nukentėjusiosios sąskaita nebuvo pateikta, nukentėjusioji savo sąskaitos pareiškėjai taip pat nepateikė. Dėl to 2025 m. gegužės 6 d. pareiškėja kreipėsi į teismą, bet „teismas man atsisakė“. 2025 m. spalio 1 d. iš asmeninės pareiškėjos vyro sąskaitos antstolis A. B. nuskaičiavo 1621 eurų. Jokių laiškų, pranešimų, įspėjimų apie pradedamąjį ar vykdomąjį išieškojimą ar el. laiškų nei pareiškėja, nei jos vyras negavo. 2025 m. spalio 13 d. jos vyras kreipėsi į Teisės kliniką, kur konsultantai paaiškino, kad jis turi asmeniškai kreiptis į antstolį ir paprašyti išduoti jam oficialų dokumentą, koku pagrindu buvo nuskaičiuoti pinigai iš jo asmeninės sąskaitos. 2025 m. spalio 13 d. pareiškėja ir jos vyras asmeniškai kreipėsi į antstolių kontorą adresu J. Jasinskio g. 10. Darbuotoja (savo pavardės ji taip ir neįvardino) kategoriškai atsisakė pateikti dokumentus ir atmetė prašymą parašyti pareiškimą, pareiškusi, kad netrukus nuo vyro sąskaitos bus nuskaičiuota dar pinigų. 2025 m. spalio 15 d. per Lietuvos paštą skundas buvo išsiųstas „antstolio darbuotojui A. B. vardu“. 2025 m. spalio 30 d. pareiškėja gavo registruotą laišką vyro vardu nuo antstolio; laiške nurodoma, kad byla yra užbaigta. Skolos suma sudaro 1339 Eur, o už savo darbą antstolis nuskaičiavo 64,20 Eur. Pareiškėja nurodė prašanti „teismo“ įpareigoti antstolį atnaujinti bylą ir tinkamai pranešti jai apie vykdymo pradžią. Prašė, kad nuskaičiuota suma būtų grąžinta vyrui (nes išieškojimas buvo nukreiptas į ne skolininko turtą) (b. l. 43–44).

Tarnybai su 2025 m. lapkričio 18 d. prašymu taip pat pateiktas Rūmų 2025 m. gruodžio 10 d. raštas Nr. S-3943-3045, kuriuo atsakyta į pareiškėjos skundą. Rašte nurodyta, kad Rūmai darbo tvarka kreipėsi į antstolį, prašydami pateikti paaiškinimus dėl skunde išdėstytų aplinkybių. Antstolis pateikė informaciją ir nurodė, kad skolininkei buvo išsiųsti procesiniai dokumentai (raginimas įvykdyti sprendimą); raginimas įteiktas viešo paskelbimo būdu; 2025 m. rugpjūčio 10 d. buvo pritaikytos priverstinio vykdymo priemonės – areštuotos skolininkės sąskaitos; skolininkė atvykusi į kontorą informavo, kad neketina mokėti skolų išieškotojos naudai, lėšų jos sąskaitoje nėra, nes ji naudojami vyro sąskaita; 2025 m. rugsėjo 2 d. patikrinus vedybų sutarčių registrą nustatyta, kad vedybų sutartis nėra įregistruota, todėl išieškojimas buvo nukreiptas į skolininkės sutuoktinio turtą – lėšas banko sąskaitose; skolininkės sutuoktinis nesikreipė dėl nurašytų lėšų grąžinimo, todėl piniginės lėšos buvo paskirstytos ir 2025 m. spalio 16 d. vykdomoji byla užbaigta; antstolio kontoroje yra vykdomos dar trys vykdomosios bylos, skolininkė neketina mokėti ir nebendradarbiauja vykdymo procese.

Dėl procesinių dokumentų įteikimo Rūmai rašte paaiškino, kad pagal CPK 605 straipsnio 4 dalį, antstolis procesinius dokumentus skolininkui siunčia vykdomajame dokumente nurodytu jo gyvenamosios vietos adresu ar deklaruotos gyvenamosios vietos adresu. Gavus rašytinį proceso dalyvio prašymą, procesiniai dokumentai gali būti siunčiami tik elektroninių ryšių priemonėmis. Antstolių informacinės sistemos (toliau – AIS) duomenimis procesiniai dokumentai (patvarkymas priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti, vykdymo išlaidų apskaičiavimas ir raginimas įvykdyti sprendimą) išsiųsti vykdomajame dokumente nurodytu adresu Genių g. 14 - 9, Vilnius, grąžinti neįteikti su atžyma „gavėjo nerasta, neatsiėmė per siuntos saugojimo terminą“. Esant šioms aplinkybėms skolininkei (pareiškėjai) raginimas įvykdyti sprendimą 2025 m. liepos 1 d. įteiktas viešo paskelbimo būdu (Sprendimų vykdymo instrukcijos 9 punktą). Procesiniai dokumentai laikomi

įteikti pranešimo paskelbimo specialiaame interneto tinklalapyje dieną (CPK 130 straipsnio 3 dalis). Šiuo atveju nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo teigti, kad antstolis netinkamai siuntė procesinius dokumentus ar netinkamai informavo apie vykdymo procesą.

Dėl skolininko turto dalies nustatymo Rūmai paaiškino, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad įstatymų nustatytas sutuoktinių turto teisinis režimas reiškia, kad turtas, sutuoktinių įgytas po santuokos sudarymo, yra jų bendroji jungtinė nuosavybė. CK 3.88 straipsnio 1 dalis numato, jog bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe pripažįstama: turtas, įgytas po santuokos sudarymo abiejų sutuoktinių ar vieno jų vardu; pajamos ir vaisiai, gauti iš sutuoktinio asmenine nuosavybe esančio turto ir kt. Pagal CPK 666 straipsnio 1 dalį, išieškojimas iš fizinių asmenų nukreipiamas ne tik į skolininko asmeninį turtą, bet ir į jo dalį bendrojoje dalinėje nuosavybėje, taip pat jo dalį jungtinėje nuosavybėje. Šiuo atveju, nepaisant to, kad skolininko prievolė yra ar gali būti asmeninio pobūdžio, išieškojimas pagal šią prievolę gali būti nukreipiamas į skolininkui priklausančią dalį, esančią jo ir sutuoktinio bendrame turte. Jei skolininko dalis, esanti jo ir sutuoktinio bendrame turte nenustatyta, pagal CPK 667 straipsnį antstolis aprašo ir areštuoja bendrąjį turtą ir tik po to pasiūlo išieškotojui, o reikiama atvejais ir bendrosios nuosavybės dalyviams, kreiptis su prašymu į teismą dėl skolininko turto dalies, esančios bendra su kitais asmenimis nuosavybe, nustatymo. Teismui nustatčius skolininko turto dalį, išieškojimas nukreipiamas į teismo nustatytą skolininko turto dalį, esančią bendrame skolininko turte. Nagrinėjamu atveju, antstoliui vykdant skolos išieškojimą ir neradus skolininkei (pareiškėjai) priklausančio asmeninio turto, bei Vedybų sutarčių registre nesant informacijos apie įregistruotą vedybų, turto padalijimo sutartį, sutartį apie gyvenimą skyrium ir pan., išieškojimas buvo nukreiptas į pareiškėjos sutuoktinio turtą – lėšas banko sąskaitoje.

Dėl nurašytų lėšų Rūmų rašte paaiškinta, kad Sprendimų vykdymo instrukcijos 100 punkte nurodyta, kad jeigu išieškojimas buvo nukreiptas į kredito įstaigoje atidarytoje skolininko sąskaitoje esančias lėšas, skolininkas turi teisę per 14 dienų nuo lėšų priverstinio nurašymo iš sąskaitos dienos pateikti antstoliui dokumentus, įrodančius, kad nurašytos lėšos, į kurias negali būti nukreiptas išieškojimas, arba lėšos, iš kurių turi būti daromos išskaitos CPK nustatyta tvarka. Tokios lėšos ne vėliau kaip per 5 darbo dienas grąžinamos skolininkui. Vykdomosios bylos duomenimis nėra informacijos apie tai, kad buvo pateikti antstoliui dokumentai (detalus banko sąskaitos išrašas ir pan.), jog buvo nurašytos lėšos, į kurias negali būti nukreiptas išieškojimas ir pan.

Rūmai taip pat atkreipė pareiškėjos dėmesį, kad pagal CPK 594 straipsnį ir Lietuvos Respublikos antstolių įstatymo 46 straipsnį, Rūmai neturi teisės kontroliuoti antstolių procesinių veiksmų, nedalyvauja išieškojimo procese, nesprenžia procesinių klausimų, neadministruoja vykdomųjų bylų. Antstoliai veikia savarankiškai, vadovaudamiesi Antstolių įstatymu, CPK ir kitais teisės aktais. Rūmai neturi įgaliojimų pakeisti antstolį, įpareigoti antstolį priimti ar pakeisti konkretų procesinį sprendimą, nes tai pažeistų antstolio veiklos nepriklausomumo principą, įtvirtintą Antstolių įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje. Šiuo atveju antstolis A. B. procesinius dokumentus siuntė vykdomajame dokumente nurodytu pareiškėjos gyvenamosios vietos adresu. Įstatymas reglamentuoja ne tik skolininko teises, bet ir pareigas, vienos iš jų – skolininkas privalo laikytis *bonus pater familias* (rūpestingo ir atidaus) elgesio standartų, nekliudyti antstoliui atlikti vykdymo veiksmus, antstoliui nedelsiant pranešti apie savo gyvenamosios vietos pasikeitimą, aktyviai domėti vykdymo eiga, bendradarbiauti vykdymo procese bei dėti maksimalias pastangas siekiant įvykdyti prievolės – grąžinti skolas (CPK 644 straipsnis). Susipažinus su antstolio pateikta informacija apie atliktus procesinius veiksmus vykdomojoje byloje, požymių, leidžiančių manyti, jog antstolis veikė nesilaikydamas teisės aktų, nenustatyta (b. l. 45–47).

Tarnyba Sprendime pacitavo Rūmų rašto teiginius ir jame nurodytą reglamentavimą. Be kita ko, papildomai nurodė, kad CK 3.82 straipsnyje nustatyta, kad jeigu sutuoktiniai nėra sudarę vedybų sutarties, jų turtui taikomas įstatymų nustatytas turto teisinis režimas. CK 3.87 straipsnio 1 ir 2 dalys nustato, kad įstatymų nustatytas sutuoktinių turto teisinis režimas reiškia, kad turtas, sutuoktinių įgytas po santuokos sudarymo, yra jų bendroji jungtinė nuosavybė, kol jis nėra padalytas arba kol bendrosios jungtinės nuosavybės teisė nėra pasibaigusi kitokiu būdu. Remiantis CK 3.88 straipsnio 2 dalimi įtvirtinta prezumpcija, turtas yra sutuoktinių bendroji jungtinė nuosavybė, kol nėra įrodyta,

kad turtas yra vieno sutuoktinio asmeninė nuosavybė. Ši prezumpcija įtvirtinta siekiant teisinio apibrėžtumo dėl turto teisinio režimo (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo (toliau – LAT) 2019 m. lapkričio 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-332-687/2019*). CK 3.88 straipsnis vertintinas kaip norma, kuri detalizuoja bendrąją normą – CK 3.87 straipsnio 1 dalį, t. y. kad visas turtas, kurį sutuoktiniai įgyja sudarę santuoką, yra jų bendroji jungtinė nuosavybė. CK 3.88 straipsnyje taip pat nustatyta, kad turtui pripažinti bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe neturi reikšmės, kieno vardu jis įgytas – vieno ar abiejų sutuoktinių (CK 3.88 str. 1 dalies 1 punktas) (*LAT 2021 m. vasario 24 d. nutartis civilinėje byloje e3K-3-18-313/2021*). CK 3.104 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, kad sutuoktiniai turi teisę vedybų sutartyje numatyti, kad turtas, įgytas tiek iki santuokos, tiek gyvenant susituokus, yra kiekvieno sutuoktinio asmeninė nuosavybė. Vedybų sutarties pagrindinis tikslas yra turto (tiek esamo, tiek įgyjamo ateityje) teisinio režimo nustatymas (*LAT 2018 m. birželio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-229-378/2018*). Tarnyba nustatė, kad Vedybų sutarčių registre nėra registruotos vedybų, sugyventinių, turto padalijimo sutarties pareiškėjos vardu, todėl jos ir sutuoktinio turtas, tame tarpe ir jo gaunamos pajamos, yra laikomas bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe. Antstolis gali pradėti vykdyti išieškojimą iš bendrosios jungtinės nuosavybės turto pagal vieno iš sutuoktinio turimas asmenines prievoles tik tuo atveju, jeigu kreditorių reikalavimams patenkinti nepakanka turto, kuris yra asmeninė sutuoktinio nuosavybė (CK 3.112 straipsnio 1 dalis).

Sprendime pateikta Tarnybos nuomonė, jog Rūmai atliko Antstolių įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas funkcijas ir jo atsakymo pareiškėjai turinys atitinka teisės normų reikalavimus, vadovaujantis Antstolių įstatymo 46 straipsniu, antstolių rūmai neturi teisės kontroliuoti antstolių procesinių veiksmų, nedalyvauja išieškojimo procese ir pan., taip pat Rūmai nenustatė neteisėtų antstolio veiksmų. Pažymėta, kad pareiškėja Tarnybai nepateikė jokių argumentų ir įrodymų, patvirtinančių, kad Lietuvos antstolių rūmų 2025-12-10 atsakymas Nr. S-3949-3045 yra neteisėtas ir nepagrįstas. Tarnyba vertino, kad pareiškėjos reikalavimas dėl Rūmų 2025 m. gruodžio 10 d. rašto apskundimo yra nepagrįstas ir atstovavimas byloje būtų neperspektyvus, kadangi antstolis veikė teisės aktų nustatyta tvarka, t. y. tinkamai informavo pareiškėją apie vykdymo procesą bei pagal galiojančią teisinį reglamentavimą turėjo teisę nuskaičiuoti lėšas iš pareiškėjos sutuoktinio banko sąskaitos (b. l. 28–29, 54–56).

Pareiškėja Sprendimą skundžia argumentuodama, kad ji Tarnybai pateikė dokumentus, jog vykdymo metu antstolis elgėsi nesąžiningai, dokumentai rodo antstolio per didelę nuskaitytą sumą. Pareiškėja apie pranešimą apie antstolio nuskaičiuotą sumą sužinojo iš banko, o Tarnybos sprendime nurodyti pranešimo būdai nebuvo įgyvendinti.

Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas ar ginčijamas savo teises ir įstatymų saugomus interesus reglamentuoja Įstatymas (1 straipsnio 1 dalis). Pagal Įstatymo 2 straipsnį, antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba – dokumentų rengimas, gynyba ir atstovavimas bylose, įskaitant vykdymo procesą, atstovavimas išankstinio ginčų sprendimo ne teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas. Antrinė teisinė pagalba taip pat apima bylinėjimosi išlaidų bylose, išnagrinėtose civilinio proceso tvarka, ir išlaidų konstitucinės justicijos bylose atlyginimą, su bylos nagrinėjimu administracinio proceso tvarka susijusių išlaidų, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidų ir su baudžiamojoje byloje pareikšto civilinio ieškinio nagrinėjimu susijusių išlaidų atlyginimą (1 dalis).

Įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Tarnyba organizuoja antrinės teisinės pagalbos teikimą (2 punktas); priima sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (3 punktas); sudaro su advokatais, kurie teikia antrinę teisinę pagalbą, sutartis dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo ir kontroliuoja šių sutarčių vykdymą (4 punktas).

Įstatymo 11 ir 12 straipsniai apibrėžia, kokie asmenys ir kokiomis sąlygomis gali gauti antrinę teisinę pagalbą. Vadovaujantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalimi, antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu: pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti (1 punktas); atstovavimas byloje yra neperspektyvus (2 punktas).

Pagal Įstatymo 18 straipsnį, norintis gauti teisinę pagalbą asmuo pateikia Tarnybai prašymą, jo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus <...> (1 dalis). Sprendimus dėl teisinės pagalbos teikimo priima Tarnyba <...> (2 dalis).

LVAT, nagrinėdamas šios kategorijos bylas, ne kartą yra akcentavęs, kad teisė gauti antrinę teisinę pagalbą nėra absoliuti, prigimtinė ir neribojama. Ją suteikia pati valstybė, savo iniciatyva ir savo nuožiūra, ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti. Antrinės teisinės pagalbos instituto paskirtis – suteikti kokybišką, efektyvią ir ekonomiškai pagrįstą teisinę pagalbą, ginant teisėtus interesus tų asmenų, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Tokia išvada darytina, vadovaujantis Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintais valstybės garantuojamos teisinės pagalbos principais, *inter alia* valstybės garantuojamos teisinės pagalbos kokybės, efektyvumo ir ekonomiško, draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba ir materialiosiomis bei procesinėmis teisėmis (Įstatymo 3 straipsnio 2, 4 punktai) (žr., pvz., LVAT 2012 m. balandžio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A492-1681/2012, 2013 m. rugpjūčio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A575-2177/2013, 2016 m. vasario 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2478-442/2016, 2019 m. rugpjūčio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-4709-415/2019, 2019 m. rugpjūčio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-4913-502/2019 ir kt.).

LVAT yra išaiškinęs, kad teisinė pagalba negali būti teikiama, kai įvertinus konkrečiam atvejui reikšmingus faktinius duomenis yra pakankamai akivaizdu, jog asmens reikalavimas neturi teisinės perspektyvos (2012 m. rugpjūčio 3 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-492-1681/2012, 2018 m. spalio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-5213-438/2018). Atsakyti į klausimą, ar pareiškėjo reikalavimas yra akivaizdžiai nepagrįstas, gali tik teismas, nagrinėjantis konkretų reikalavimą, t. y. spręsti, ar pareiškėjo reikalavimas apginti materialiąją teisę yra pagrįstas, gali tik teismas, nagrinėjantis bylą. Tačiau įstatymų leidėjas, siekdamas užkirsti kelią piktnaudžiavimui teise į valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, taip pat numatydamas tai, kad valstybė turi pareigą užtikrinti ne visų piliečių teisę ginti savo teises teisme, o tik tokių, kuriems tokia pagalba būtiniausia, pirminį reikalavimo pagrįstumo vertinimą suteikia Tarnybai, kurios sprendimo pagrįstumas ir teisėtumas, esant skundai, tikrintinas teismo (2007 m. liepos 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A17-714/2007; 2013 m. rugpjūčio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-2177/2013; 2017 m. spalio 16 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-4273-624/2017).

LVAT taip pat yra pažymėjęs, jog atstovavimo byloje perspektyvumas Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 2 punkto taikymo prasme yra vertinamojo pobūdžio. Šį vertinimą Tarnyba kiekvienu konkrečiu atveju turi atlikti įvertinusi tam konkrečiam atvejui reikšmingų faktinių duomenų visumą. Pareiškėjo reikalavimų pagrįstumas ir atstovavimo byloje perspektyvumas Įstatymo taikymo prasme yra siejamas su atitinkamų specialiųjų teisės normų aiškinimu, tačiau tik tiek, kiek kiekvienu konkrečiu atveju yra būtina išspręsti klausimą dėl pareiškėjo (asmens, kuris siekia gauti valstybės garantuojamą antrinę teisinę pagalbą) prašyme nurodytų faktinių aplinkybių bei jo pateiktų dokumentų atitikimo įstatymų nustatytoms sąlygoms, kurios yra teisiškai būtinos asmens nurodyto turinio reikalavimui parengti pagal atitinkamų įstatymų nuostatas. Informacijos, kuria remiantis turi būti atliktas atstovavimo byloje perspektyvumo vertinimas, šaltiniai gali būti įvairūs. Antrinė teisinė pagalba, remiantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 2 punktu, neteikiama, kai iš visų tam konkrečiam atvejui reikšmingų faktinių duomenų yra pakankamai akivaizdu, jog pradėtas ginčas šaliai, kuriai teikiama antrinė teisinė pagalba, neturi teisinės perspektyvos (pvz., LVAT (2010 m. gruodžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A756-1390/2010, 2011 m. liepos 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-3096/2011; 2018 m. spalio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5213-438/2018; 2019 m. rugsėjo 25 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-4367-415/2019, 2019 m. spalio 9 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5318-552/2019).

Atstovavimo byloje perspektyvumas negali būti tapatinamas su asmens pažeistos ar tariamos teisės absoliučiu apgynimu byloje, jis turi būti siejamas su prielaidų kreiptis į teismą pakankamumo kriterijumi (LVAT 2012 m. balandžio 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A492-1681/2012; 2019 m. sausio 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3094-502/2019; 2024 m. lapkričio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2243-1188/2024 ir kt.).

Įvertinusi aukščiau paminėtų teisės aktų nuostatas bei LVAT praktiką, Komisija daro išvadą, kad spręsdama dėl asmens teisės gauti antrinę teisinę pagalbą, Tarnyba turi įvertinti ir tai, ar pareiškėjo reikalavimai nėra akivaizdžiai nepagrįsti ir ar atstovavimas byloje nėra neperspektyvus. Nustačiusi, jog prielaidų ir argumentų kreiptis į teismą akivaizdžiai nepakanka, Tarnyba priima sprendimą atsisakyti teikti antrinę teisinę pagalbą.

Atsižvelgiant į tai, jog Tarnyba atsisakė teikti teisinę pagalbą, pareiškėjai siekiant skųsti Rūmų raštą, byloje aktualios ir Antstolių rūmų įstatymo nuostatos. Šio įstatymo 46 straipsnyje įvardintos Rūmų funkcijos, tame tarpe, koordinuoti bei šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka kontroliuoti antstolių veiklą.

Antstolių įstatymo 27 straipsnyje nustatyta, kad antstolio procesinių veiksmų teisėtumą CPK nustatyta tvarka kontroliuoja teismas. Kaip antstoliai (antstolių padėjėjai) laikosi šio Įstatymo, Sprendimų vykdymo instrukcijos, Antstolių profesinės etikos kodekso, kitų teisingumo ministro tvirtinamų teisės aktų, reglamentuojančių antstolių veiklą, ir vykdymo išlaidų išieškojimo tvarkos, nesusijusios su vykdymo išlaidų dydžio apskaičiavimu, pagal kompetenciją teisingumo ministro nustatyta tvarka kontroliuoja Teisingumo ministerija ir Rūmai (1, 2 dalys). Asmenų prašymus ir skundus dėl antstolių veiklos, išskyrus prašymus ir skundus, kuriuos pagal įstatymus nagrinėja teismas, nagrinėja Rūmai ar Teisingumo ministerija. Rūmų atsakymai į asmenų prašymus ir skundus per trisdešimt dienų nuo gavimo dienos gali būti skundžiami Vilniaus apygardos teismui (7 dalis).

Pagal Antstolių įstatymo 13 straipsnį, už šio Įstatymo, Sprendimų vykdymo instrukcijos, Antstolių profesinės etikos kodekso, kitų teisės aktų, reglamentuojančių antstolių neprocesinę veiklą, vykdymo išlaidų išieškojimo tvarkos, nesusijusios su vykdymo išlaidų dydžio apskaičiavimu, pažeidimus arba kai teismo sprendime konstatuoti imperatyviųjų procesinės teisės normų pažeidimai (toliau – pažeidimas), antstoliui (antstolio padėjėjui) gali būti taikoma šiame Įstatyme nustatyta drausminė atsakomybė (1 dalis). Iškelti antstoliui drausmės bylą gali teisingumo ministras arba Lietuvos antstolių rūmų prezidiumas (2 dalis).

CPK 594 straipsnio 1 dalyje taip pat nurodyta, kad antstolio procesinę veiklą kontroliuoja apylinkės teismo, o kai teismas sudarytas iš teismo rūmų, – teismo rūmų, kurių veiklos teritorijoje yra antstolio kontoros buveinė, teisėjas. Šios kontrolės metu patikrinami ir patvirtinami CPK VI dalyje nurodyti antstolio surašyti vykdymo proceso dokumentai.

Skundų dėl antstolio veiksmų padavimo tvarka detalizuota CPK 510 straipsnyje, pagal skundas dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo atlikti procesinius veiksmus pateikiamas antstoliui per šio Kodekso 512 straipsnyje nustatytą terminą (1 dalis). Šio straipsnio 2 dalyje nurodytą skundą antstolis išnagrinėja per penkias darbo dienas nuo jo gavimo ir dėl to priima patvarkymą. Jeigu antstolis atsisako visiškai ar iš dalies patenkinti skundą, skundas, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytą atvejį, kartu su antstolio patvarkymu ir vykdomąja byla ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo patvarkymo priėmimo persiunčiamas apylinkės teismui, kurio veiklos teritorijoje yra antstolio kontoros buveinė. Antstolio patvarkymas, kuriuo nepatenkintas skundas persiunčiamas teismui, yra neskundžiamas (3 dalis). Jeigu antstolis neišnagrinėjo skundo per šio straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą arba patvarkymo, kuriuo visiškai ar iš dalies atsisakė patenkinti skundą, su vykdomąja byla ir skundu neperdavė teismui, asmuo turi teisę skundą dėl antstolio neveikimo pateikti apylinkės teismui, kurio veiklos teritorijoje yra antstolio kontoros buveinė. Kartu su skundu dėl antstolio neveikimo asmuo teismui turi pateikti ir skundą dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo atlikti procesinius veiksmus, kurio antstolis neišnagrinėjo arba visiškai ar iš dalies nepatenkinęs neperdavė teismui. Teismas, nagrinėdamas skundą dėl antstolio neveikimo, toje pačioje byloje išnagrinėja ir skundą dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo procesinius veiksmus atlikti (4 dalis). Jeigu skundas antstoliui paduodamas praleidus šio Kodekso 512 straipsnyje nustatytus terminus, antstolis vienu patvarkymu išsprendžia praleisto skundo padavimo termino atnaujinimo klausimą ir skundą dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo procesinius veiksmus atlikti. Jeigu antstolis atsisako atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą ir skundo nepatenkina, skundas ne vėliau kaip kitą darbo dieną grąžinamas skundą padavusiam asmeniui. Antstolio patvarkymas atsisakyti atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą ir netenkinti skundo gali būti skundžiamas teismui, kurio veiklos teritorijoje yra antstolio kontoros buveinė, laikantis 512 straipsnyje nustatytų terminų. Nusprendęs

atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą, teismas toje pačioje byloje išnagrinėja ir skundą dėl antstolio procesinių veiksmų ar atsisakymo procesinius veiksmus atlikti (5 dalis). Šiame straipsnyje numatytų skundų nepadavimas neatima teisės kreiptis į teismą dėl antstolio neteisėtais veiksmais padarytos žalos atlyginimo (9 dalis).

Taigi antstolio procesinių veiksmų kontrolė priskirta bendrosios kompetencijos teismui, tuo tarpu, kaip antstoliai (antstolių padėjėjai) laikosi Antstolių įstatymo, Sprendimų vykdymo instrukcijos, Antstolių profesinės etikos kodekso, kitų teisingumo ministro tvirtinamų teisės aktų, reglamentuojančių antstolių veiklą, ir vykdymo išlaidų išieškojimo tvarkos, nesusijusios su vykdymo išlaidų dydžio apskaičiavimu, pagal kompetenciją kontroliuoja Teisingumo ministerija ir Rūmai, į kuriuos, jau minėta, pareiškėja kreipėsi ir kurios gautą atsakymą siekė apskusti teismui, prašydama tarnybos suteikti teisinę pagalbą.

Dėl dokumentų pareiškėjai (skolininkei) įteikimo

CPK VI dalies „Vykdymo procesas“ XLI skyriuje „Bendrosios vykdymo veiksmų atlikimo taisyklės“ nurodyta, kad VI dalyje numatytais atvejais antstolio procesiniai dokumentai, jeigu yra galimybė, vykdymo proceso dalyviams įteikiami iš karto arba išsiunčiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo jų priėmimo ir laikomi įteiktai praėjus penkioms dienoms nuo išsiuntimo dienos, išskyrus šio Kodekso 660 straipsnyje nustatytus atvejus (604 straipsnis).

CPK 605 straipsnyje nustatyta, kad antstolio procesiniai dokumentai vykdymo proceso dalyviams įteikiami pasirašytinai, siunčiami registruotąja pašto siunta arba elektroninių ryšių priemonėmis šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka (1 dalis). Vykdomosiose bylose dėl mažesnių negu 1 000 eurų pinigų sumų išieškojimo antstolio procesiniai dokumentai vykdymo proceso dalyviams siunčiami elektroninių ryšių priemonėmis, išskyrus šiame Kodekse nustatytus atvejus, kai procesinis dokumentas siunčiamas registruotąja pašto siunta. Procesinių dokumentų siuntimo elektroninių ryšių priemonėmis tvarką nustato teisingumo ministras (2 dalis). Šio straipsnio 2 dalyje nenurodytose vykdomosiose bylose dėl pinigų sumų išieškojimo antstolio procesiniai dokumentai vykdymo proceso dalyviams siunčiami registruotąja pašto siunta. Vykdymo proceso dalyviui įteikus antstolio procesinį dokumentą, vėlesni antstolio procesiniai dokumentai šiam dalyviui įteikiami šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka (3 dalis). Gavus rašytinį proceso dalyvio prašymą, procesiniai dokumentai gali būti siunčiami tik elektroninių ryšių priemonėmis (4 dalis).

CPK taip pat nurodyta, kad skolininkas privalo antstoliui nedelsdamas pranešti apie savo gyvenamosios vietos ar buveinės, darbo vietos pasikeitimą. Jeigu apie tokį pasikeitimą nepranešama ir naujoji skolininko gyvenamoji vieta ar buveinė nežinoma, pranešimai skolininkui siunčiami vykdomajame dokumente nurodytu adresu ir laikoma, kad jam tinkamai pranešta, išskyrus 660 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus (644 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Antstolis, priėmęs vykdyti vykdomąjį dokumentą, priima patvarkymą priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti, o įstatymo nustatytais atvejais – ir raginimą įvykdyti sprendimą. Šiuo patvarkymu antstolis išaiškina skolininkui, kad skola ir vykdymo išlaidos bus išieškotos priverstinai, taip pat informuoja apie vėlesnių procesinių dokumentų įteikimą elektroninių ryšių priemonėmis. Šis patvarkymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį, siunčiamas skolininkui registruotąja pašto siunta (654 straipsnio 1 dalis).

Pagal CPK 657 straipsnį, raginimas įvykdyti sprendimą skolininkui išsiunčiamas registruotąja pašto siunta su pranešimu apie įteikimą arba įteikiamas skolininkui asmeniškai (1 dalis). Gavęs pranešimą apie raginimo įteikimą arba įteikęs raginimą 660 straipsnyje nustatyta tvarka, antstolis apie tai pažymi vykdomajame dokumente (2 dalis). Pasirašydamas vykdomajame dokumente, skolininkas patvirtina, kad raginimas įteiktas jam asmeniškai (3 dalis).

CPK 660 straipsnyje nustatyta, kad tais atvejais, kai nežinoma skolininko buvimo vieta, skolininkas slapstosi ar *dėl kitų objektyvių priežasčių įteikti jam raginimą įvykdyti sprendimą negalima, raginimas įvykdyti sprendimą skelbiamas specialiaame interneto tinklalapyje Sprendimų vykdymo instrukcijoje nustatyta tvarka* (1 dalis). *Raginimo paskelbimo šio straipsnio 1 dalyje numatytu būdu diena laikoma raginimo įteikimo diena* (2 dalis).

Pagal Sprendimų vykdymo instrukcijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. 1R-352, 9 punktą, nenustatęs ključių priimti vykdomąjį

dokumentą ir pradėti vykdymo veiksmus, antstolis parengia patvarkymą priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti ir užveda vykdomąją bylą. Patvarkymas priimti vykdomąjį dokumentą vykdyti ir vykdymo išlaidų apskaičiavimas, o įstatymų nustatytais atvejais – ir raginimas įvykdyti sprendimą siunčiami skolininkui. Tais atvejais, kai nežinoma skolininko buvimo vieta, skolininkas slapstosi ar *dėl kitų objektyvių priežasčių įteikti jam raginimo įvykdyti sprendimą negalima, raginimas skelbiamas interneto svetainėje www.antstoliai.lt, kol sueis jame nustatytas sprendimui įvykdyti gera valia skirtas terminas. Informaciją apie raginimo įvykdyti sprendimą išsiuntimą ar įteikimą antstolis nurodo Antstolių informacinėje sistemoje (AIS).*

Nagrinėjamu atveju Rūmai, remdamiesi AIS duomenimis, nustatė, jog antstolis siuntė dokumentus registruotu paštu, jie grįžo kaip neįteikti, todėl apie juos pranešta viešo paskelbimo būdu. Atitinkamai, šias Rūmų nustatytas aplinkybes įvertinusi teisinio reglamentavimo kontekste, Tarnyba pagrįstai konstatavo, jog Rūmai atsakyme tinkamai vertino, jog antstolis tinkamai siuntė procesinius dokumentus ir informavo pareiškėją apie vykdymo procesą. Tai reiškia, kad kreiptis į teismą ir skųsti Rūmų raštą šioje dalyje (dėl dokumentų įteikimo) akivaizdžiai nėra prielaidų (argumentų), nes Rūmai tinkamai nustatė, kad antstolis veikė vadovaudamasis teisiniu reglamentavimu. Pažymėtina, kad pareiškėja teigia pranešimų negavusi, tačiau jokių tai patvirtinančių duomenų (pvz., duomenų iš pašto, kad jai registruotu paštu nebuvo siųsti antstolio procesiniai dokumentai) nepateikė. Tuo tarpu, pagal AIS duomenis Rūmai nustatė, jog pranešimai jai buvo siųsti registruotu paštu, o pareiškėja jų neatsiėmė, todėl jie buvo paskelbti viešo paskelbimo būdu (taigi pareiškėja galimai jų neperskaitė).

Dėl išieškojimo

Pagal CPK 666 straipsnį išieškojimas iš fizinių asmenų nukreipiamas į turta, jo dalį bendrojoje dalinėje nuosavybėje, taip pat jo dalį jungtinėje nuosavybėje (1 dalis).

Nagrinėjamu atveju Rūmai, vadovaudamiesi CPK, paaiškino kad antstoliui vykdant skolos išieškojimą ir neradus skolininkei (pareiškėjai) priklausančio asmeninio turto, bei Vedybų sutarčių registre nesant informacijos apie įregistruotą vedybų, turto padalijimo sutartį, sutartį apie gyvenimą skyrium ir pan., išieškojimas buvo nukreiptas į pareiškėjos sutuoktinio turta – lėšas banko sąskaitoje. Be to, Rūmai taip pat paaiškino, kad pagal CPK 594 straipsnį ir Antstolių įstatymo 46 straipsnį, Rūmai neturi teisės kontroliuoti antstolių procesinių veiksmų, nedalyvauja išieškojimo procese, nesprendžia procesinių klausimų, neadministruoja vykdomųjų bylų. Antstoliai veikia savarankiškai, vadovaudamiesi Antstolių įstatymu, CPK ir kitais teisės aktais. Rūmai neturi įgaliojimų pakeisti antstolį, įpareigoti antstolį priimti ar pakeisti konkretų procesinį sprendimą, nes tai pažeistų antstolio veiklos nepriklausomumo principą, įtvirtintą Antstolių įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, jog Tarnyba, priimdama Sprendimą, pagrįstai rėmėsi Įstatymo nuostatomis, tinkamai vertino pareiškėjos situaciją bei su ja susijusias faktines aplinkybes, bei priėmė motyvuotą sprendimą, kuriam paaiškino kodėl pareiškėjai atsisakoma suteikti teisinę pagalbą. Komisijos vertinimu, Tarnyba pagrįstai konstatavo, jog atstovavimas byloje dėl Rūmų rašto panaikinimo yra neperspektyvus. Tenkinti skundo remiantis jame nurodomais argumentais Komisija neturi pagrindo. Skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Pažymėtina, kad nei skundžiamas Tarnybos sprendimas, nei šis Komisijos sprendimas nėra kliūtimi pareiškėjai savarankiškai teikti skundus teismui dėl antstolio veiksmų ar Rūmų atsakymo. Tokio pobūdžio byloje advokato atstovavimas nėra būtinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė